

NNMK TIDENDE

2023

23.12.2023
NORE NESET MANNSKOR

Leder

Av: Halvor L. Aga

I år har avisen tatt seg opp et betraktelig hakk fra fjorårets. Innholdet er blitt markant bedre, selv om layouten er lik. Trygve og Marius har stått for både inspirasjon og mange skrevne ord. Jeg for min del har fått for mye på tapetet og i det hele tatt stilt meg i en situasjon hvor selvkritikk blir naturlig. Jo mer jeg blir kjent med småbarnslivet, jo mer imponert blir jeg over alle dere i mannskoret som klarer å gjøre mange ting for koret og generelt, samtidig som dere håndterer rollen som småbarnsfar. Jeg håper jeg også kan lære dette litt etter litt.

Det som er ekstra fint med avisen i år er at mange av korets medlemmer er representert. Noen kanskje til og med for første gang? Det er i det hele tatt mange veldig fine innlegg og jeg gleder meg til å få lest dem skikkelig selv.

God jul og godt nyttår til alle!

Restaurantanmeldelse av Bjørns kokkelering: Smaksrikt og ujålete

Det trenger ikke være moderne, det må bare være godt laget. På Bjørn Sælsmindes kjøkken får du tradisjonell og kortreist kost. Det er trygt og meget godt.

Bjørn Sælsminde er en mester på kjøkkenet, og hans biff med bearnaise laget fra bunnen av er et kulinarisk høydepunkt. Jeg hadde gleden av å smake på denne retten da jeg var på hyttetur til Espevik sammen med ham og noen andre venner. Det var en opplevelse jeg sent vil glemme.

Før biffen kom på bordet startet gildet med chilimarinert scampi til forret, disse ble først skrelt, så stekt i fersk nykuttet chili, hvitløk og stekt i olje til de fikk et flott rosa skjær i seg. Scampiene ble så servert sammen med surdeigsbrød laget av Trygve etter oppskrift fra Lars Vegard, der ryktet skal ha det til at han har blitt en meget habil surdeigs baker.

Etter scampi og brød var det tid for biff. Biffen var perfekt stekt, saftig og mør, med en deilig krydret skorpe. Bearnaisesausen var kremet og fyldig, med en balansert smak av estragon, eddik og smør. Den komplementerte biffen utmerket, og ga den et ekstra løft. Tilbehøret bestod av ovnsbakte poteter med ost, sopp og dampet brokkoli, som alle var møre og smakfulle. Alt var pent anrettet på tallerkenen, og det så ut som en rett fra en fasjonabel restaurant.

Jeg må si at jeg ble imponert over Bjørn sin matlaging. Han viste stor dyktighet og lidenskap for det han gjorde, og han delte gjerne sine tips og triks med oss andre. Han fortalte at han hadde lært å lage bearnaisesaus fra sin bestemor, som var fra Nore Neset, og at han hadde perfektjonert oppskriften gjennom mange år. Han sa også at han brukte kun de beste råvarene, som han hadde kjøpt fra lokale

bønder og produsenter. Biffen hadde han til og med skjært ut av oksen selv. Han kjøpte en hel okse sammen med noen venner og dyret måtte de partere selv.

Jeg kan anbefale alle som får sjansen til å prøve Bjørn sin biff med bearnaise laget fra bunnen av. Det er en rett som vil tilfredsstille selv den mest kresne ganen, og som vil gi deg en minneverdig matopplevelse. Bjørn er ikke bare en god venn, men også en fantastisk kokk.

Den hardtarbeidende og fornøyde kokken.

Farvel deodorant! (og såpe)

Av Trygve Berntzen

Det var lørdag 6. mai 2023. Jeg var på en øy i Lysefjorden, og i toppen av et stort bøketre som var i ferd med å skyte årets fløyelsmyke grønne blader. Med andre ord var jeg på arbeid, og skulle til å kappe av de øverste meterne på det 20 meter høye treet som var begynt å stjele sol fra den flotte hytten på øyen. I øret hadde jeg bluetooth ørepropper av merke Jabra, og lyttet til podcasten til Gry Hammer. Dette er en podcast som har veldig mye interessant informasjon og gode samtaler med spennende mennesker (i hvert fall de tidligste episodene). Men da det kom ut en episode med rapperen Mr. Pimp Lotion, må jeg ærlig innrømme at fordømmene mine mot et sånt tåpelig navn slo til, og jeg hadde ikke mye tro på noe fornuftig innhold. Men i mangel på annet å høre på, lot jeg allikevel episoden få en sjanse.

Kort oppsummert kan jeg ikke huske så fryktelig mye fra episoden, men jeg sluttet da altså med såpe og deodorant denne maidagen, og var veldig spent på hvordan dette skulle gå til. Det er vel kun en ting som er spennende, og det er jo selvfølgelig om man lukter bedre, dårligere eller det samme.

Etter noen uker spurte jeg moren til min sønn hva hun syntes om kroppslukten min, nå når jeg hadde vært en stund uten kjemikalier smurt utover kroppen. Svaret var interessant, nemlig at jeg luktet mindre dårlig. Så med andre ord, luktet jeg fremdeles dårlig altså, men mindre! For et fremskritt. Det var vel egentlig min egen konklusjon også.

Men det var andre fordeler også med å kutte såpe og deodorant. For det første kunne jeg slutte å kjøpe disse produktene, og dermed penger spart. For det andre bruker jeg mindre tid i dusjen, da jeg slipper å såpe meg inn eller skylle såpen av kroppen. Dermed er det i tillegg til tid spart, mindre varmt vann og penger spart der også. Og for det tredje, og kanskje det viktigste, så slipper kroppen unna alle disse ulumskhetene som er på ingredienslisten. Jeg er jo blitt mer hippie med årene så jeg liker det mest mulig naturlig.

Men ingen regel uten unntak! Før vi kommer dit hen at ingen vil håndhilse på meg, så bruker jeg fremdeles håndsåpe. Jeg har også gjort et hederlig unntak for håret mitt, 4 måneder etter forrige sjamponering, samme dag jeg skulle til frisøren. Og det siste er ved unntakstilstander der solen kun skinner under svært spesielle omstendigheter, uten at jeg vet om hvilke omstendigheter det skulle vært.

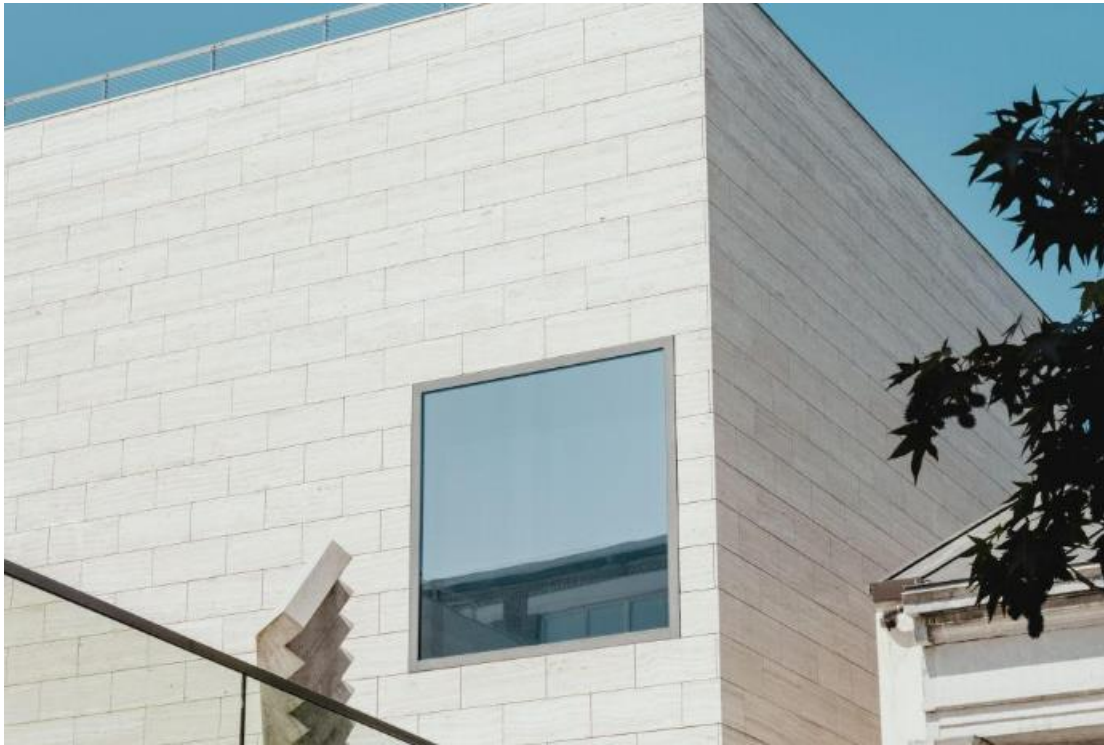

En oppsummering til slutt er at jeg tidligere hadde en tiltrekningskraft på fluene, og denne kraften innehar jeg fremdeles. Kan jeg anbefale andre dette hippieopplegget? Ja det vil jeg absolutt si. Hvis leseren eventuelt trenger de overbevisende ordene til Mr. Pimp Lotion, kan de sjekke Gry Hammer Podcast, episode nr 38. Takk for meg!

Gjør ditt firma arbeid som ledd i oppføring av ny bolig?

Av Tarjei Hovland

Da bør du lese denne spalten og vurdere om dere har tatt nødvendige forholdsregler.

Erfaring fra byggebransjen er at flere håndverkere som gjør arbeid i forbindelse med oppføring av ny bolig, gjerne ikke er kjent med at arbeidet deres reguleres av bustadoppføringslova. Dersom en ikke følger bustadoppføringslovas regler om for eksempel garanti for entreprenøren (dvs. håndverkerfirmaet) sitt arbeid, kan dette i verste tilfelle få personlige konsekvenser for ledelsen i firmaet.

Bustadoppføringslova gjelder avtaler mellom entreprenør og forbruker «om oppføring av ny eigarbustad» (bustadoppføringslova § 1 første ledd). En vanlig misforståelse av dette er at bustadoppføringslova bare gjelder for totalentreprenøren, som inngår avtale med forbrukeren om å levere nøkkelferdig bolig. Dvs. tilfellene der totalentreprenøren skal stå for hele leveransen, grunnarbeider, betongarbeider, materialer, tømmerfag, rørleggerfag, elektrikerfag etc., enten selv eller gjennom egne underleverandører som totalentreprenøren engasjerer og betaler.

Men bustadoppføringslova gjelder også ved delentrepriser:

Det står i bustadoppføringslova første ledd bokstav a) at avtale om oppføring av ny eigarbustad også omfatter avtale om arbeid «som vert utført direkte som ledd i slik oppføring». Loven kommer altså til

anvendelse også for entreprenøren som bare leverer en av flere andre leveranser i et byggeprosjekt, og som har inngått avtale direkte med forbrukeren.

Det spiller altså i prinsippet ikke noen rolle hvor stort arbeidet som din bedrift leverer i byggeprosjektet er. Så lenge avalen er gjort med forbruker og gjelder arbeid som blir utført direkte som ledd i oppføring av bolig, er det bustadoppføringslova som gjelder.

Dette vil normalt alltid være tilfelle for eksempel for grunnentreprenøren som skal planere boligtomten, rørleggeren som skal legge rør og for elektrikerens som skal levere sikringskap og trekke ledninger i boligen som oppføres.

Bustadoppføringslova er skreddersydd for arbeid som utføres med oppføring av bolig, og reflekterer at et slikt byggeprosjekt ofte vil være svært kostbart for forbrukeren og at det kan være en stor jobb for de entreprenører som leverer i byggeprosjektet. Loven har for eksempel en bestemmelse om at entreprenøren skal stille garanti for oppfyllingen av avtalen.

Bustadoppføringslova § 12 bestemmer at entreprenøren som utgangspunkt skal stille garanti straks etter avtaleinngåelsen med forbrukeren (men her gjelder enkelte unntak på visse vilkår). Garantien skal gjelde i en periode frem til fem år etter overtakelse, og skal tilsvare minst 10 % av vederlaget entreprenøren skal ha. Den kan reduseres til 5 % av vederlaget for krav som forbrukeren måtte gjøre gjeldende etter overtakelse.

Dette kravet til garanti etter § 12 gjelder som hovedregel alle entreprenørene i byggeprosjektet som har avtale direkte med forbrukeren, men det gjelder et unntak:

Dersom vederlaget entreprenøren skal ha er under 2 ganger grunnbeløpet i folketrygden (for tiden til sammen kr 237 240), er entreprenøren unntatt fra plikten til å stille garanti for det enkelte oppdraget.

Dersom for eksempel rørleggeren skal levere alt av vann- og avløpsrør og vannbåren varme og det samlede vederlaget er over kr 237 240, må rørleggeren altså stille garanti for gjennomføringen av sin avtale. Dersom elektrikerens vederlag er lavere enn kr 237 240, må ikke elektrikerens stille garanti.

Ved beregningen av om grensen på 2 ganger grunnbeløpet er nådd, må man ta utgangspunkt i hva man på avtaletidspunktet regnet med at totalvederlaget ville bli. Ved beregningen må man inkludere både merverdiavgift og eventuell indeksregulering.

Noen andre konsekvenser:

En annen konsekvens av at bustadoppføringslova regulerer avtalen mellom entreprenøren og forbrukeren, er at entreprenøren som hovedregel først kan kreve betaling etter overtakelse (§ 46), i praksis betyr dette at betaling først kan skje når delentreprenørens arbeid overtas.

For å kunne fakturere og kreve betaling før overtakelse, må det være uttrykkelig avtalt og spesielle vilkår må være oppfylt (§ 47).

Enda en konsekvens av at bustadoppføringsloven anvendes, er at forbrukeren kan kreve dagmulkt dersom entreprenørens arbeid er forsinket (§ 18). Det kan være lurt at entreprenøren har et bevisst forhold til dette når det avtales fremdriftsplan

Dersom entreprenør ikke stiller garanti etter § 12, kan det få store konsekvenser for ledelsen i selskapet.

Garantien etter § 12 skal gi forbrukeren en sikkerhet for eventuelle krav som måtte oppstå mot entreprenøren, som for eksempel krav på prisavslag som følge av en mangel. Dersom entreprenøren skulle gå konkurs i garantiperioden (i byggetiden og fem år etter overtakelse), kan garantien utløses og forbrukeren få betaling fra garantisten. Dersom entreprenøren ikke har husket på å stille slik garanti, kan det føre til personlig erstatningsansvar hos ledelsen i entreprenøren.

I en dom fra Borgarting lagmannsrett (LB-2015-154776) ble for eksempel en person som var daglig leder og styreleder i et entreprenørselskap som ikke hadde stilt lovpålagt garanti etter § 12, idømt erstatningsansvar med kr 366 148. Lagmannsretten anså det klart at saksøkte:

«opptrådte uaktsomt og erstatningsbetingende etter aksjeloven § 17-1 første ledd ved at han som styreleder og daglig leder ikke sørget for at det ble stilt en beløpsmessig begrenset helgaranti for [selskapets] forpliktelser – noe selskapet var forpliktet til etter kontrakten og bustadoppføringslova § 12.»

I en dom fra Eidsivating lagmannsrett (LE-2009-97686) kom lagmannsretten til at styreleder og daglig leder i et entreprenørselskap var erstatningsansvarlig etter aksjeloven § 17-1 (ansvar for daglig leder og styremedlemmer i aksjeselskaper) for økonomisk tap som forbruker var påført i forbindelse med avtale om oppføring av bolig. Lagmannsretten fant det

«sannsynliggjort at [saksøkte] i hvert fall har utvist uaktsomhet, både i forhold til bruken av en byggblankett som var egnet til å villedde forbrukeren i forhold dennes rettigheter etter loven, utformingen av kontraktens bestemmelser i strid med bustadoppføringslovas preseptoriske regler og at det ikke ble stilt pliktig garanti.»

Entreprenøren hadde brukt feil byggblankett, og det var ikke stilt garanti etter bustadoppføringslova § 12. Samlet sett ble daglig leder og styreleder i selskapet ansett for å være erstatningspliktig overfor forbrukeren.

Det er derfor viktig at din bedrift er bevisst på hvilket regelsett som regulerer avtalen med forbruker, og at du særlig avklarer om det er krav om garanti og om det kan faktureres iht. din bedrifts alminnelige faktureringsrutiner.

Hektet på padel

Av: Marius Prestvold

Martin har blitt en ivrig padelspiller som har funnet sin nye lidenskap. Han har, som mange vet, spilt golf i mange år, men nå vurderer han å gå all in på padel fordi han synes det er mer spennende, sosialt og utfordrende.

Padel er en racketsport som ligner på tennis, men som spilles på en mindre bane med vegger. Det er en sport som krever både teknikk, taktikk og kondisjon. Padel passer også for alle aldre og nivåer. Martin forteller at han ble hektet på padel etter å ha prøvd dette en gang. Han er en av drivkreftene bak oppstarten av NNMK Padel, noe som har blitt en fast ukentlig happening i mannscoret. Hver torsdag møtes vi på Interpadel Os, sommer som vinter for å spille padel.

"Det var kjempegøy! Jeg likte at det var så raskt og intensivt, og at man måtte samarbeide med makkeren sin. Det var også morsomt å bruke veggene til å slå ballen. Jeg følte meg som en proff etter bare noen få timer", sier Martin.

Martin har spilt padel omtrent to ganger i uken siden oppstart av NNMK padel, og har merket stor fremgang i sitt spill. Han har også fått mange nye venner gjennom sporten, og sier at det er et godt miljø blant padelspillerne. Det som er artig er at det ikke bare er kompiser fra NNMK som er med i NNMK padel, men også andre hyggelige folk.

"Padel er en morsom sport, og man må kunne le av seg selv og situasjonene som oppstår på banen. Det er mange rare slag og baller som spretter i alle retninger. Man må ha det gøy mens man spiller, ellers blir det for stressende. Jeg har som mål om å spille med de beste i verden om noen år. Mitt hemmelige våpen som kan gi meg et fortrinn er min spesielle padel-racket. Den er laget av et materiale som heter unobtanium, som skal være lettere, sterkere og mer fleksibel enn vanlig karbonfiber. Denne racketen er unik i verden, og jeg er den eneste som har den. Den gir meg et ekstra boost når jeg slår ballen, og den gjør at jeg kan utføre noen triks som ingen andre kan. Jeg kaller den Excalibur, fordi den er som et magisk sverd ", sier Martin.

Martin har ikke lagt golfkøllene helt på hyllen ennå, men innrømmer at han har mistet litt av interessen for golf etter å ha oppdaget padel.

"Golf er fortsatt en fin sport, men jeg synes det blir litt for rolig og ensformig i lengden. Padel gir meg mer adrenalin og glede. Jeg tror jeg kommer til å spille mer padel enn golf fremover", sier Martin.

Denne artikkelen er basert på en sann historie, samt vill fantasi.

Visit **Gulen**

Av: Bjørnar

Gulen strekk seg frå sognesjøen til fensfjorden og er den sørligaste kommunen i gamle sogn og fjordane fylke. Om du er usikker på om du har vert innom så går E39 nord gjennom her nord for knarvik og oppedalferjeleie ligg i kommunen.

Når ein skal til ytre Gulen med bil frå Bergen/Os vil det vær naturlig å kjøre til Leirvåg ferjekai ved Mongstad. Når man har ankommet ferjekaien i sløvåg har man vert på reis i ca 1,5 timar

Kjendisar med tilknytning til Gulen:

Kurt Nilsen (Idol)

Ola Braanaas (Oppdrettsgrunder)

Håkon Njøten (Idol)

Anna Bache-Wiig(skodespelar)

Der er fleire spennande bygder her. Byrknesøy, Eivindvik, Dalsøyra og Brekke for å nemne nokre. Dei har mykje flott å by på

☒Eivindvik: Gulatinget

☒Byrknes : Fiskarbondemuseet

☒Brekke :

☒Dalsøyra: Bygdakino

Skjerjehamn er ein gammel handelsstad som ligg sentralt plassert (med båt) i kommunen. Staden vart pussa opp i 2007 og har fungert som hotel og resturant sidan. Maten er utsøkt og på sumrane har sognebåten rute som går innom dit. Der kan man få skjærgårds safari med rib og nyte eit bedre måltid, gjerne overnatte eller returnere til bergen samme dag. Utkantfestivalen vert arrangert på Skjerjehamn årlig.

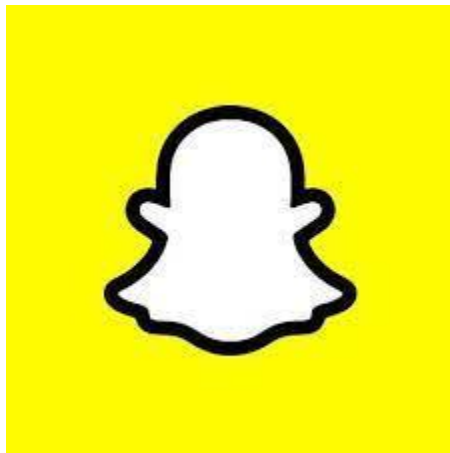

Gulen er nok mest kjent for Vest-tank eksplosjonen. dette var ei hending som fant sted i næringsparken i sløvågen.

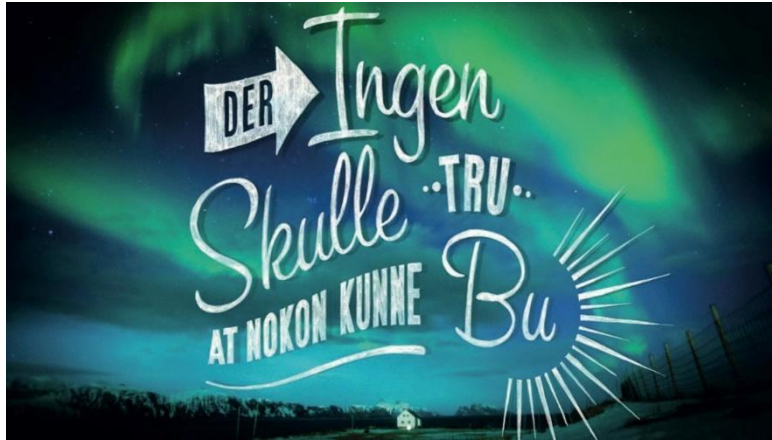
EKSPLOSIONEN: 24. mai 2007 eksploderte to tankar ved anlegget til Vest Tank i Sløvåg. I tanken som går i lufta først ligg avfallsstoff som inneheld store mengder svovel som spreier seg over eit stort område. FOTO: SCANPIX

Om ein spør SnapChat sin K.i. funksjon om kva gulen kommune er kjent for vart svaret:

«Gulen kommune er kjent for sin vakre natur og flotte fjorder. Det er også kjent for å være et flott sted for friluftsliv og fiske.»

No skal eg ikkje påstå at det er eit øde sted, men kommunen har hatt 2 episodar av NRK programmet der ingen sku tru at nokon kunne bu.

Nore Neset Mannskor's Amerikanske Eventyr: Øl, Sang og Stjernestøv

Av Tarjei Hovland (antatt ved hjelp av kunstig intelligens)

I det kalde desembermørket bestemte Nore Neset Mannskor seg for å krydre tilværelsen med et minne for livet – en spektakulær tur til USA. 26 ivrige kormedlemmer, eller skal vi si, kamerater, la ut på et eventyr som skulle bli snakket om i årene som kommer.

En Humoristisk Mellomlanding i København

Allerede på vei til USA ble det klart at Nore Neset Mannskor ikke er et kor i tradisjonell forstand. Med en mellomlanding i København tok gutta sitt eget preg på reisen. Skuldrene senket seg, og latteren runget gjennom flyplassen da komikerduoen Frank Hvam og Casper Christensen dukket opp for å ønske dem velkommen. Møtet endte selvfølgelig med impromptu stand-up i avgangshallen, og selv flyvertinnene klappet i takt til punchlinene.

Stjernemøter og Glitrende Opplevelser

Første stopp i USA var intet mindre enn Las Vegas, og koret ble møtt av en rekke celebriteter. Linni Meister og Triana Iglesias ble plutselig kordamer for anledningen, og sammen dro de ut på en kasinorunde som endte med mer latter enn gevinst.

Midt i spill og glamour fant koret tid til å treffe selveste Dolly Parton. I et sjeldent samarbeid fremførte de en a cappella versjon av "Jolene", og ryktene sier at Dolly var så imponert at hun vurderer å starte et countrykor med gutta fra Nore Neset.

Hans Wilhelm Steinfelt - Den Uventede Helt

En annen uventet vending skjedde da den velkjente eventyreren Hans Wilhelm Steinfelt dukket opp. Han ledet dem gjennom en forrykende tur gjennom Grand Canyon, der sangene fra Nore Neset ga ekstra liv til den majestetiske naturen.

Øl, Dans og Damer - Mannskorets Signaturstil

Nore Neset Mannskor viste at de også er mestere på sosiale aktiviteter. En spesiallaget bryggeritur brakte dem til de beste mikrobryggeriene langs vestkysten, der de utforsket ølens kunst på sitt eget unike vis.

Kveldene ble avsluttet med fengende dansenumre, hvor mannfolka viste frem sine beste trekk og imponerte både lokale damer og tilreisende stjerner. Ryktene sier at noen til og med prøvde seg på padel tennis under stjernene, og det er snakk om å arrangere en internasjonal turnering neste år.

Desemberavisen - Klangen av Suksess

Tilbake i Norge skrev gutta i koret hjertelig om sine eventyr i den årlige desemberavisen. Hver enkelt deltaker bidro med sitt eget perspektiv, og det ble en hyllest til vennskap, latter, musikk og det gode liv. Avisen, fylt med humoristiske anekdoter og minner, ble en skattkiste for Nore Neset Mannskor og et bevis på at de er mye mer enn bare et kor – de er en sammensveiset gjeng av kamerater som deler lidenskapen for livets gleder.

Tradisjonstrioen på Ulriken

Av: Marius Prestvold

Hver tirsdag tar Petter på seg fjellskoene og møter Marius og Halvor på Montana hvor turstien opp til Ulriken starter. Vi tre har en fast avtale om å bestige Bergens høyeste fjell, uansett om det er sol, regn eller snø. Vi har holdt på med denne tradisjonen i flere år, og vi har ingen planer om å gi oss. Noen ganger tar vi oss til og med en iskald øl eller 10 på toppen.

Petter sitt mål med turen er å knuse samboeren, Katarina, sin tid opp Ulriken. Gruppens mål er å få en trimtur, men også en oppdatering på uken som har gått. Vi får også løst en del verdensproblemer på veien opp, samt at Halvor får oppdatert Marius og Petter på de siste nye innen kortreist og økologisk mat. Halvor er nemlig fast inventar på REKO-ring utsalg rundt om i hele Bergen, hvor han får kjøpt råvarer rett fra bonden. Han skryter ofte av gode dealere han har gjort, enten det er 5 kg indrefilet, eller 90 egg der klarer han prute seg til gode priser.

Selv om turen opp Ulriken er gjennomført tresifret antall ganger følger vi samme rute, og har de samme pausene oppover. Formen føles ikke ut til å bli bedre på tross av antall ganger gått, men vi trøster oss med at formen hadde vært verre om vi ikke hadde holdt fast på denne tradisjonen. «For noen år tilbake var vi ca. 15 personer som gikk på det meste», skryter Petter. «Nå er det kun oss 3 som holder fast på tradisjonen», legger han til. «Utfordringen de siste gangene vi har gått er at jeg ikke har brodder og trappene har vært full i is, slik at det er umulig å komme seg opp og ned uten å risikere livet», sier Petter. Likevel står Petter på parkeringen på Montana klar for ny tur, men ønsker seg mye regn til jul sånn at det er lettere å komme seg opp den faste ruten.

Å måtte krype til korset

Av Trygve Berntzen

Hvor dette uttrykket kommer fra, vet jeg ikke, men trolig noe fra bibelen. Det jeg imidlertid vet, er at dersom man må krype til korset med dagens betydning, så er det delvis ydmykende.

For å gjøre en kort historie lang, så startet det i 2021, da Amund sterkt anbefalte en dokumentar laget av David Attenborough. Denne dokumentaren som jeg ikke husker navnet på, gjorde sterkt inntrykk, og jeg konkluderte med at jeg må ta et aktivt valg her i livet for å ikke å bidra til å ødlegge planeten vi bor på. Det viktigste enkelttiltaket man kan gjøre, er da å ikke fly. Jeg gikk dermed høyt ut og annonserte mitt nye valg til alle og enhver, om at jeg hadde sluttet å fly.

Men så kommer smerten i rumpen, eller "pain in the ass" som de sier i USA, at Henning og Caroline inviterer til bryllupsfest ikke lenger unna enn en times kjøretur fra Tromsø på vakre Sommarøy. Mitt nyannonserte liv som ikkeflyger hadde jeg gått så høyt ut med at jeg ikke kunne tåle den fremtidige og evige mobbingen det ville ført til. Enden på visen ble en melkerute av de sjeldne, med nattog fra Bergen til Oslo, ettermiddagstog fra Oslo til Trondheim, nattog fra Trondheim til Bodø, og deretter leiebil med en sluttdistanse tilsvarende litt lenger enn Bergen-Oslo. Og naturligvis en identisk retur. Om ikke dette var nok, kom det stadig endringer i togreisen med flere strekninger med buss for tog, grunnet ekstremværet "Hans", som herjet på det tidspunktet. Og hvis det er noen kloke hoder som allerede nå tenker; Dette må da bli mye dyrere enn å fly! Jepp det stemmer, og det er en underdrivelse.

Men fryktløs som jeg er, la jeg ut på reisen og tenkte at dette skulle jeg klare. Like før avreise fikk jeg levert en surprisepose av Jon Øyvind til min lange tur, med assorterte alkoholholdige og økologiske drikkevarer. Togstasjonen i Bergen var første mål, og jeg så frem til en god natt søvn på nattoget.

Vel fremme i Oslo våknet jeg etter en elendig natt og lite søvn. Kan ikke helt huske om det var bråket, ristingen eller dårlig luft som medførte dette resultatet. Det var uansett bare å ta på seg dagens smil, og erobre hovedstaden etter beste evne. Jeg hadde tross alt 8 timer å slå i hel før neste avgang. Hva er vel ikke mer naturlig da enn å ta seg en kopp kaffe på espressohouse, og starte dagen med litt "Vin Biologique" fra Jon Øyvind. Kaffien var like god som natten på toget, men heldigvis var vinen overraskende god på morgningen. Etter å slått i hel så lang tid som mulig på EspressoHouse for mitt ene kjøp av kaffe, var det gatene i Oslo som skulle spaseres, og Nasjonalmuseet sto for tur. I og med at jeg er blitt mer interessert i kunst, kultur og historie dess eldre jeg er blitt, fikk jeg brukt mye tid her. Deretter var det videre til Døgnvill som kunne servere en midt på treet hamburger til en solid overpris.

Så nærmet det seg endelig avgang for neste toget mot Trondheim. Jeg hentet sekken fra oppbevaringsskapet, fant riktig perrong, riktig vogn og riktig sete. Stille og tolmodig satt både jeg og andre passasjerer lenge uten at toget gikk, og det kom etter hvert frem at en stakkars sjel hadde hoppet foran toget i Lillestrøm. Dette førte til fullstendig kaos for alle Tog, buss og taxi i hele hovedstaden. Det ble så mange timer forsinkelser at jeg ikke lenger hadde sjans å nå mitt korresponderte tog i Trondheim til Bodø. Jeg gikk frem og tilbake, frem og tilbake på togstasjonen og lurte på hva jeg nå skulle gjøre, og irriterte meg samtidig på alle disse rigide reglene jeg tilstadighet lager for meg selv. Jeg sto da til slutt opp med to valg. Ta toget tilbake til Bergen og avlyse min deltakelse på brullupsfesten, eller være litt pragmatisk og ta fly til Tromsø for å beholde mine venner. Det endte med det siste valget, og jeg befant meg plutselig i en taxi for tog til Gardermoen, og en flybillett til Tromsø.

På flyplassen ble jeg fersket av unge lovende Kristian Eck, altså bror til Martin, som så meg, smilte og sa;

Vel, vel vel mr Berentzen! Hva skjedde med han som hadde sluttet å fly, sa han mens han lo rått. Jeg kom med tilståelsen min og forklaringen på hva som hadde skjedd. Utrolig nok kunne han nærmest godkjenne dette unntaket. Det viste seg nemlig at godeste Kristian

hadde vært øyevitne til selvmordet på Lillestrøm stasjon for bare noen timer siden, og det hele var bare ganske så virkelighetsfjernt. Ikke minst å møte meg i min situasjon og at han hadde bevitnet selve årsaken til elendigheten.

Men plutselig var det tid for "Go to gate", og der satt jeg plutselig på rad 16 i et SAS fly, og tenkte over hvor genialt det er å fly. Man bruker jo bare en brøkdelen av pengene og tiden på en slik reise. Tenk om folk visste dette. Og vipps, ikke appen, var jeg i Tromsø nærmest på et blunk sent på kvelden. Der var det faktisk en liten velkomstkomite også bestående av Martin, Jon og Bjørn. Her fikk jeg innpass hos gjengen på hotellrommet, og mulighet å ligge i skje med Jon på sovesofaen. Uten å gå i mer detalj, så stikker skjegget til Jon overraskende mye.

Dagen etter var det frokost på hotellet, og jeg kunne nyte en kopp kaffe, egg og bacon, og tenke på at jeg egentlig nå skulle starte min biltur fra Bodø til Sommarøy. Så var det strake veien til Sommarøy og bryllupsfest, hvor vi fikk bekreftet at brudeparet fremdeles var gift, da de giftet seg for to år siden i hu og hast. Det var en utrolig trivelig helg, og The Herfjords hadde laget til et fantastisk opplegg med masse gode venner og fin familie.

Hjemturen gikk ekstremt smertefritt med en flybillett som jeg fikk påspandert av bonuspoengkongen Jon Øyvind, og før jeg visste ordet av det, var vi på Fritz C. Riebers Veg i Bergen på vei for å hente bilen min. Da kunne jeg bruke den siste halvtimen til Os å reflektere over hvor utrolig bra utfallet av denne turen tilslutt ble, for jeg ble mobbet overraskende lite, og kuttet reisetiden noe helt åndsvakt mye.

Men som Jonings påpekte, så hadde jeg jo ved annonsering av flystoppet mitt sagt at hvis det gjaldt liv og død, kunne jeg allikevel fly. Og på sett og vis var jo dette et unntakstilfelle som kunne falle inn under denne bestemmelsen hvis jeg hadde hatt en brukbar advokat.

Skopje Europas rareste by?

Av: Marius Prestvold

Årets sommerferie gikk blant annet til Skopje, en by jeg aldri hadde hørt om før vi reiste dit. Skopje er kanskje den rareste byen i Europa. Det er hovedstaden i Nord-Makedonia, ev. Makedonia om du spør noen fra Nord-Makedonia. Et balkansk land som ble selvstendig fra Jugoslavia i 1991. Byen har en lang og turbulent historie, noe som har satt sitt preg på kulturen, folket og arkitekturen. Noe av det som gjør Skopje så rar, er den massive ombyggingen som har skjedd de siste ti årene.

I 2010 startet regjeringen et prosjekt kalt "Skopje 2014", som hadde som mål å forvandle byen til en storslått og nasjonalistisk hovedstad. Prosjektet innebar å bygge hundrevis av nye monumenter, statuer,

broer, museer, kirker og offentlige bygninger i en blanding av nyklassisk, barokk og renessansestil. Det ble også installert over 120 fontener, mange av dem med lys- og musikkshow. Alt dette kostet over 500 millioner euro, noe som vakte stor kritikk og protester fra opposisjonen, sivilsamfunnet og

internasjonale organisasjoner. De mente at prosjektet var et forsøk på å omskrive historien, fremme en ensidig nasjonal identitet og skape et falskt inntrykk av velstand i et fattig land.

Mange vil ha det til at Skopje er byen med flest statuer i verden, og etter å ha vært der tror jeg det kan stemme. På avstand imponerer byen med store flotte statuer som er 50-60 meter høye og ser imponerende ut, sammen med store flotte bygg som ser ut som tatt ut av en sci-fi film. Når du kommer nærmere og tar på de imponerende statuene som ser ut til å være laget i marmor så er de laget av ... plast... ja, dette ble også bekreftet av byguiden, «alt du ser er laget av plast og er laget for å imponere, det kommer til å kollapse om noen år». En av de andre absurde tingene som de har satt opp i Skopje er triumfbuen, altså en identisk kopi av den i Paris, men laget i plast.

Skopje er en by full av kontraster og absurditeter, byen er delt av elven Vardar og på den ene siden er gamle tyrkiske kvartalet med moskeer, basarer og tehus. På den andre siden har du den nye delen som består av nye imponerende og store bygg bygget i... plast, kun laget for å se imponerende ut for turister uten tanke på at det skal stå her lengre enn stillasene som er brukt for å sette de opp. En annen absurd del av byen er at byen, eller landet for den del, ikke har noe kystlinje, men likevel er det plassert ikke mindre enn 5 piratskip midt i sentrum i den ca. 0,5 meter dype elven Vardar. På denne siden av elven finner en også statuer som skal forestille helter fra antikken, middelalderen og nyere tid. Blant dem er Aleksander den store, Filip II av Makedonia, Moder Teresa og Skanderbeg. Mange av disse figurene har lite eller ingenting med Nord-Makedonia å gjøre, men heller med nabolandene Hellas, Albania og Bulgaria å gjøre. Dette har skapt diplomatiske konflikter og anklager om kulturell appropriasjon.

Skopje er en by som ikke vet hva den vil være. Den prøver å imponere besøkende med sin overdrevne prakt, men ender opp med å virke kunstig. Den prøver å fremheve sin historiske arv, men ender opp med å forvirre og fornærme. Kanskje er det nettopp det som gjør Skopje så fascinerende? Det er en by som utfordrer forventninger, provoserer reaksjoner og inviterer til refleksjon. Det er en by som må oppleves for at man skal tro det.

Pappa vitser eller på folkemunne Dad Jokes.

Av: Christian Linke

Vi er nok alle i den aldersgruppen nå at pappa vitser, og gjerne tørre, blir en del av vår dagligtale. Så vi får begynne julen med noen slagere her.

Vet du hva som står på utgangsdøren i sædbanken?

– Takk for at du kom...

Har du hørt om han som ikke klarte å komme på hva støv betød på engelsk?

– Han følte seg ganske dust..

Vet du hva moren til Pinocchio var?

– Trebarnsmor...

Man kan si mye rart om Sveits, men en ting er i hvert fall sikkert.

– Flagget er et stort pluss...

En far vasker bilen med sønnen. Så spør sønnen «Hvorfor kan du ikke bare bruke en svamp?»

Hvorfor bør du ikke pusse tennene med venstrehånda?

Det er bedre å bruke en tannbørste.

Hva kaller du to soldater som holder hender?

Leiesoldater

Hvorfor døde mammutene ut?

Det var ingen papputer igjen

Hvorfor har ikke isbiter armer og bein?

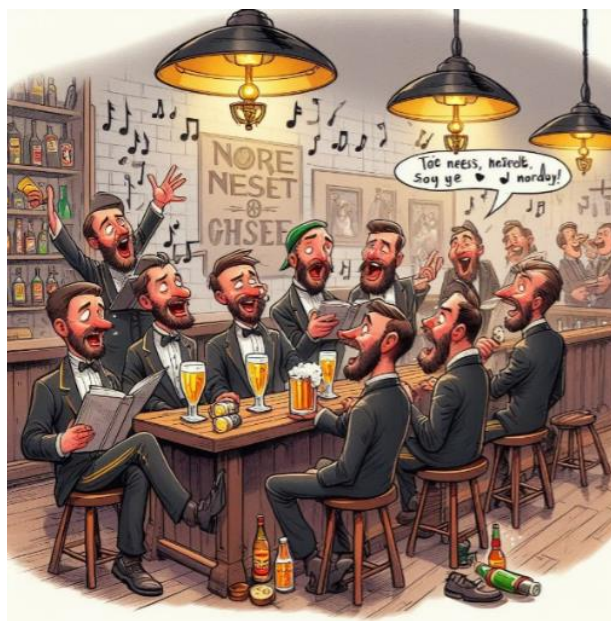
De er vanskapte

Kan være at jeg er innbilsk altså, men jeg er rimelig sikker på at resepsjonisten på hotellet sjekket meg ut.

Mannskorets julekonkurranse

Av: Kunstig intelligens

Det var julaften, og Magnus var på vei til kirken for å synge i mannskoret. Han hadde gledet seg til dette i hele desember, for det var noe spesielt med å dele sanggleden med sine gode venner. Han hadde vært med i koret i flere år, og hadde blitt godt kjent med de andre medlemmene: Sigmund, Lars Vegard, Lars Erik, Tor, Oddvar, Fredrik, Jon Øyvind, Kim og Amund. De var alle forskjellige, men hadde én ting til felles: de elsket å synge. Magnus hadde også et annet motiv for å være med i koret: han ville vinne mannskorets julekonkurranse. Det var en tradisjon at koret lagde en juleavis hvert år, med morsomme historier, vitser, bilder og hilsener fra koret. Hvert medlem fikk bidra med noe, og så stemte de på det beste innslaget. Vinneren fikk en flott premie, som var hemmelig fram til konserten. Magnus hadde jobbet hardt med sitt bidrag, som var en tegneserie om korets opplevelser i året som gikk. Han håpet at de andre ville like den, og at han ville stikke av med seieren. Magnus kom fram til kirken, og ble møtt av de andre kormedlemmene. De hilste ham hjertelig velkommen, og ga ham et eksemplar av mannskorets juleavis. Magnus bladde gjennom avisen, og så på de andre bidragene. Det var mange fine og morsomme ting, som vitser, dikt, kryssord, oppskrifter, quiz og bilder. Magnus syntes at alle hadde gjort en god jobb, men han var sikker på at hans tegneserie var den beste. Han så fram til å høre de andres reaksjoner, og å få vite hva premien var. Magnus gikk inn i kirken, og stilte seg opp sammen med de andre i koret. Han så bort på Amund, som var korets leder. Amund smilte til ham, og Magnus smilte tilbake. Amund var den som hadde arrangert julekonkurransen, og som visste hva premien var. Magnus lurte på om Amund hadde sett hans tegneserie, og hva han syntes om den. Magnus håpet at Amund var imponert, og at han ville gratulere ham med seieren. Magnus tok et dypt åndedrag, og begynte å synge. Han sang med hele sitt hjerte, og håpet at de andre ville høre det. Han sang også for å imponere Amund, og for å vise at han var en verdig vinner. Han sang med glede, stolthet og forventning. Han sang med julestemning.

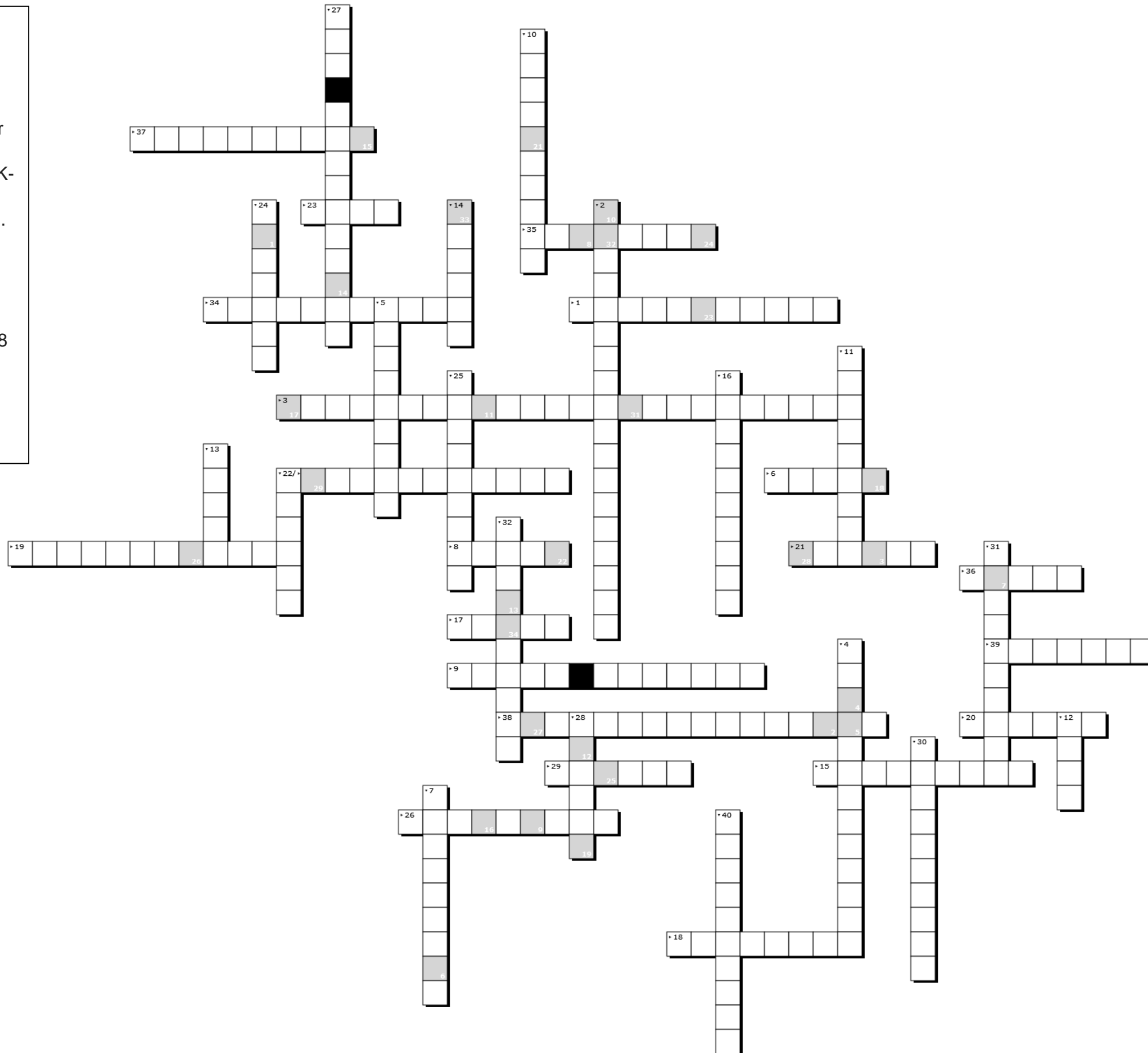

NNMK Kryssord 2023

Av: John Lode Roscoe

Premie til den første som sender inn løysingsordet. Send sms til 400 88 648 med kodeord "NNMK-KRYSS + LØYSINGSORD + NAMN OG ADRESSE" innan 31. desember.

Alle som innan 31. desember sender MMS med bilete av det ferdig løyste kryssordet til 400 88 648, deltek i trekninga av ein trøystepremie.

1. Alkoholskade
2. Handverkar
3. Varmekjelde
4. Flod
5. By i Belgia
6. Førstfødd
7. Europeisk hovudstad
8. Hovedindeksen
9. Medisinmann
10. Binding
11. Grunnstoff
12. Nissehatar
13. Fritidshus
14. Minste kommune
15. Skisenter i Rogaland
16. Julekake
17. Avstand
18. Foræring
19. Kommunikasjonsmiddel
20. Nabo
21. Anleggsmaskin
22. By i Nordland
23. Øy i Danmark
24. Innlandsøy
25. På den andre sida
26. Økonomisk stode
27. Venn av hotellarving
28. Konge for eit år
29. Blåtur
30. Tannbehandlingsangst
31. Veke 41 (2024)
32. Bakereskap
33. Fjelltopp (738moh) i Notodden
34. Julebagst
35. Taleskrekke
36. Sport
37. By i Innlandet
38. By i Sør-Afrika
39. DDR-bil
40. Skidrett

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 C 21 22 23 24 25 26 27 28 29 C 31 32 33 34

Sicilia

Av: Henning Herfjord

Det å jobbe i Hæren gir deg en uforutsigbar hverdag, planer endres stadig og ønsker man en karriere så må man flytte på seg med jevne mellomrom. Noen tjenestesteder er frekkere enn andre. Da muligheten bydde seg, la jeg inn en søknad med tjenestested Sigonella, Italia. Jeg hadde aldri hørt om Sigonella eller avdelingen Norge har en håndfull stillinger i, her nede. Vi visste hvor Sicilia er, men ellers så visste vi ingenting om øyen.

Det skader aldri å søke på en jobb man vil ha. Det eneste som forandrer seg fra dagens status, er om du får jobben. Får man den ikke, går man videre med dagen sin og prøver igjen ved neste anledning.

Våren 2021 ble svært hektisk for oss. Jeg fikk telefonen om at jeg fikk jobben rett før påske. Jeg skulle begynne i Nato Alliance Ground Surveillance Force, som Executive Officer for en Spansk Oberst. Tiltredelsen var 1. august, jeg var midt i masteroppgaveskriving og hadde mer enn nok å gjøre på jobb. Caroline var svært travel som revisor, vi skulle selge huset og planlegge flytting. Covid restriksjonene tillot ikke at vi fikk dra til Sicilia for å se på hus. Midt i den kaotiske våren fikk vi tid til et lite bryllup i kapellet i Rena leir 22 Mai, med de fem gjestene Covid reglene tillot.

I midten av Juli startet ferden fra Elverum til Sicilia med bil. Det er fasinereende å se landskapet og tilstanden på hus og omgivelser forandre seg dess lengre sør man kommer. Trafikken er det som forandrer seg mest. Hastigheten går opp mens veistandarden går ned dess lengre sør man kommer.

Vi ankom et svart Sicilia. Vulkanen Etna hadde hatt utbrudd og hele nabolaget vi skulle bo i var dekket i et tynt lag med aske.

Vi bor i et inngjerdet nabolag med en blanding av NATO personell og Italienske lokale. Vi har egen hage og et stort felles basseng for nabolaget.

Trafikken her nede er verdig et avsnitt for seg selv. Her er det hver mann som seg selv. Det er ingen som vet/bryr seg om hva fartsgrensen egentlig er. Det er skiltet med 30 km/t på en vei som egentlig skulle vært 90 km/t. På grunn av hull i veien har fartsgrensen blitt satt ned, som en ansvarsfraskrivelse fra vegvesenet. Et skilt er billigere enn ny asfalt. Her durer man avgårde i 100 Km/t i en skiltet 30 Sone og blir forbigjørt. De lokale her risikerer livet for å komme før deg på butikken. Når de er på butikken har de all tid i verden til å stå i veien og lage kø. Kø er noe man blir litt for godt vant til. Det er lite køkultur, kan man snike så gjør man det, helt skamløst. Man røyker i bilen mens man har barn usikret i baksetet, eller på fanget, samtidig som man surfer på telefonen under kjøring.

Det Sicilianske folk er veldig trivelige og hjelpsomme. Bare de ikke er inne i en bil, for der går rullegardinen ned.

En av de tingene som overrasket meg mest er hvor fort det ble hverdagen min. Man blir vant til å stampe i kø. Har man ikke autopass her, så må man betale manuelt. Det er kilometerlange køer for det i rushtiden. Før vi fikk autopass kunne vi stå opptil en time i kø ved bomstasjonen på de verste dagene. Livet er for kort til ikke å ha autopass.

Blekkulfhjertet til de fleste blør kraftig de første gangene man ser den utstrakte forsøplingen her. I ubebygde områder finner man søppelberg utenfor de store byene. Andre steder er det renere enn hjemme. Det er litt skremmende at jeg ikke «legger merke til det» lengre. Det er dessverre blitt en normal situasjon at det kan flyte med søppel. Sicilia har alt. Store byer, strender, stepper og fjell. Det er noe for enhver smak. Det er alltid en festival eller helgen som feires. Vi har vært så heldige at vi tilfeldigvis kom over en lokal Osterulling i sentrumsgate-konkurranse, i en liten landsby oppi fjellene. Vi har sett Esel med ryggsekk som frakter søppel i gatene i en bratt fjellandsby. Vi har vært oppe på siden av vulkanen under utrudd og sett på lavaen. Sicilia er halvparten så stor som Finnmark, men det bor like mange mennesker her som i Norge. Øyen har vært okkupert av forskjellige folkeslag opp gjennom

historien, den er rik på historie fra flere epoker, og har alt hva man kan ønske av kultur og Sydenliv. Vi var så «heldige» at da vi kom hit i 2021, så var det fortsatt strenge Covid- restriksjoner i Italia. Man måtte ha vaksinasjonsbevis for å få lov til å gå på jobb og restaurant. Vi fikk sett det meste av øyen uten turiststrømmene som er her i dag. Det er noe eget med å vandre rundt i nydelige gamle sentrumsgater uten folk.

Sicilia er nydelig pent og frustrerende ustelt samtidig. Det er et enormt potensiale her. Det er nok av steder og ting å finne på om en reiser rundt. Skal man nedover hit, må man ha bil. Det er svært lite fortau utenfor bysentrumene, det kjøres hardt og det er lite offentlig transport utenfor byene. Etter å ha bodd her i to og et halvt år, kan jeg absolutt anbefale å legge ferien hit.

Jeg vil avslutte med et lite råd til dere alle: Prøv noe nytt.

Det er ingen skam å snu. Man er selv ansvarlig for sin egen lykke. Både gode og dårlige opplevelser gir deg nye perspektiver og arenaer for å mestre på. Av og til må man ta en sjanse og hoppe i det med begge bena først. Det vil som regel gå bra!

Juleøl smaking 2023 😊

Av: Rune Pedersen Skåtøy

Fredag 25.11.2023 ble den årlige NNMK Juleølsmakingen avholdt. Smakingen forgikk i år i Rune's residens. Rune disket opp med deilig chips og sjokolade som ble skyldt ned med alt fra Juleøl til den nydligste dobbel gin.

Totalt ble 7 juleøl testet av de mest kalibrerte ølsmakegane på adressen den dagen.

Deltagerliste:

Jan-Fredrik, Erik, Rune B, Rune S, Sverre, Jon, og Daniel + en avholds Knut Håkon.

Vi utførte øl testen ved å rangere øllet samtidig som vi evaluerte det. Karakter ble gitt med utgangspunkt i de fem forskjellige rangeringskriteriene vist i skjema under.

Navn på øl:							Navn på bryggeri:				
Lukt	1	2	3	4	5	6	Intens	Balansert	Humle	Malt	
Utseende	1	2	3	4	5	6	Klar	Uklar	Humle		
Smak	1	2	3	4	5	6	Intens	Balansert	Bitter	Søt	
Munnfølelse	1	2	3	4	5	6	God fylde	Lite fylde			
Ettersmak	1	2	3	4	5	6	Lang ettersmak	Kort ettersmak	Balansert		
Kommentar:							Ville du tatt et glass til av dette ølet?	Ja	Totalsum:		
								Nei			

Under her er scoren fra ølsmakernes erfarne øl ganer.

ØL / TESTER	Rune S	Rune B	Jan- Fredrik	Erik	Jon	Daniel	Sverre	Total Poengsum
Christmas on fire	23	20	22	21	21	22	16	145
Yippee ki yay	19	20	20	15	17	21	17	129
Hyrdestund	20	20	18	17	20	17	17	129
Flåklypa Juleøl Spesial	13	11	13	13,5	12	12	12	86,5
Mack God Jul	21	16	19	15	17	21	16	125
Tuborg Juleøl	19	23	17	16	12	16	13	116
New England IPA	17	14	14	20	23	15	17	120

Som dere ser går Christmas of fire av med seieren og er ett øl som absolutt kan anbefales å nytes til alle årstider.

Under viser hvordan poengsummen kategoriseres og valg av øl kan vurderes ut ifra dette ☺

5 til 15 – Øl som til nød er drikkbart, eller i bestefall veldig kjedelig

15 til 25 – Øl av god kvalitet, og som godt kan anbefales

25 til 30 – Øl i verdensklasse, vel verdt å skryte av

Ønsker alle en fredfull jul og godt nyttår ☺